

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การนิเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ดังวินัย เกษมเศรษฐ (2521: 32) กล่าวว่า "๗ ที่ใดมีการสอน ๗ ที่นั่นมีการนิเทศ" และเชาว์ โรจน์แสง และวิจิตร ภักดิ์วิรัตน์ (2524: 51) กล่าวว่า "งานนิเทศการศึกษาจะช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนของครู" นอกจากนี้เป้าหมายหลักของนโยบายการนิเทศการศึกษาของประเทศไทย ก็มุ่งช่วยเหลือครูในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูมาโดยตลอด (วิรุฐ จิตต์นิวงาม 2515: จ; สุทธิญา ชีระกุล, กาญจนา ศรีกาหสินธุ์ และวิจิตร (ชีระกุล) วรุตบางกูร 2524: 27; กรมสามัญศึกษา หน่วยงานนิเทศก์ 2521: 72) ซึ่งกระบวนการและความคิดรวบยอดเพื่อที่จะปรับปรุงการสอนของครู เพื่อผลประโยชน์ของนักเรียนที่จะได้เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนรู้ให้สูงขึ้นนั้นคือ "การนิเทศการสอน" (นิพนธ์ ไทยพานิช 2527 ก: 18-19)

แม้ว่าเป้าหมายหลักของนโยบายการนิเทศการศึกษาของประเทศไทย คือการนิเทศการสอน แต่เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับจำนวนศึกษานิเทศก์ไม่เพียงพอ "ศึกษานิเทศก์จึงมีส่วนในการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของครูในระดับชั้นเรียนน้อยมาก" (ประกาศ แสงเพชร 2522: 1) จึงเกิดแนวคิดที่จะให้บุคลากรภายในโรงเรียนทำหน้าที่นิเทศกันเองซึ่ง อาคม จันทสุนทร (2519: 45) เรียกว่า "การนิเทศภายในโรงเรียน" แนวคิดนี้ได้รับความสนใจและการสนับสนุนจากนักการศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาของประเทศไทยอย่างมากในเวลา นี้ เช่น อาคม จันทสุนทร (2526: 12-16) มีความเชื่อว่า "ถ้าหัวหน้าหมวดวิชาทุกคนทำงานนิเทศหรือทำงานบริหารระดับแรกอย่างมีหลักการและชำนาญในกลวิธีนิเทศแล้ว จะเกิดผลในด้านประสิทธิภาพอย่างเห็นได้ชัด" ส่วนศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา (2521: 56) ก็มีแนวคิดที่จะ "ช่วยเหลือครู และผู้บริหารโรงเรียนให้ทำการนิเทศซึ่งกันและกันภายในโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนของตน"

ซึ่งในขณะนี้ กองแผนงาน และหน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา (2527) ได้ร่วมกัน พัฒนาการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วน นิพนธ์ ไทยพานิช (2527 ก: 23) ได้พยากรณ์ไว้ว่า "แนวโน้มและความต้องการของ การนิเทศการศึกษาในเมืองไทยในอนาคต จะหันมาให้ความสนใจ การนิเทศการสอน เพิ่มขึ้นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน" และเสนอแนะว่าการนิเทศการสอนใน อนาคตนั้น ควรจะเป็นการนิเทศโดยตรงต่อครูในห้องเรียนมากยิ่งขึ้น แสดงว่าการนิเทศ การศึกษาของประเทศไทย จะมีการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนอย่างกว้างขวาง

เทคนิคการนิเทศการสอนที่กำลังได้รับความนิยมมากที่สุด เทคนิคหนึ่งใน ปัจจุบันนี้คือ "การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision)" (สังข์ อุทรานันท์ 2525: 73) ซึ่งความคิดรวบยอดของการนิเทศแบบนี้ได้พัฒนาขึ้นในประเทศสหรัฐ อเมริกามาเป็นเวลารวม 20 ปีแล้ว (นิพนธ์ ไทยพานิช 2527 ก: 10) โดย คร. มอริส โคแกน (Dr. Morris Cogan) และคณาจารย์ผู้ร่วมงานโคเพายาม พัฒนาแบบจำลอง (Model) การนิเทศแบบนี้ขึ้นเพื่อใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนิสิตฝึกหัดครูที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ในปี ค.ศ. 1955 (Goldhammer, Anderson and Krajewski 1980: 2) ในเวลาต่อมา มีนักการ ศึกษาหลายท่านรวมทั้งโคแกน ได้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาและสร้างผลงานเกี่ยวกับการนิเทศ แบบคลินิกมากขึ้น และการนิเทศแบบคลินิกได้รับการส่งเสริมและนำไปใช้อย่างแพร่หลาย ในประเทศสหรัฐอเมริกา (นิพนธ์ ไทยพานิช 2527 ก: 5-10) ปรากฏว่า ครูมีความ หึงพ้อใจกับการนิเทศแบบนี้มากกว่าการนิเทศแบบเดิม (Reavis 1977: 314) ซึ่ง สมาน อิศวภูมิ (2527: 1) มีความเห็นว่า

เพราะการนิเทศการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของระบบโรงเรียนต่าง ๆ อยู่แล้ว โรงเรียนแต่ละโรง จะแสวงหาแนวคิดใหม่ ๆ มาพัฒนาโรงเรียนของตนเอง ใ้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ และขณะเดียวกันความรับผิดชอบในวิชาชีพของครูก็คอนข้างสูง อันเนื่องมาจาก ระบบงาน ระบบสังคม ความรับผิดชอบของบุคคลในสังคม รวมถึงแต่ละบุคคลด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ การนำแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก ไปใช้ในโรงเรียน จึงประสบผลสำเร็จอย่างดี

ในประเทศไทย การนิเทศแบบคลินิกค่อนข้างเป็นเรื่องใหม่ กล่าวคือ ใ้มี นักการศึกษานำมาเผยแพร่ไว้ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2521 และมีนักการศึกษา นิสิต และ

นักศึกษาริเริ่มสนใจอย่างจริงจัง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 เป็นต้นมา โดยมีผู้กล่าวถึง การนิเทศแบบคลินิกในวารสารทางวิชาการ หนังสือและเอกสารประกอบการสอนใน รัศมีปริญาโท (นิพนธ์ ไทยพานิช 2527 ก: 10-12) ตลอดจนวิทยานิพนธ์ของ สมาน อิศวภูมิ (2526) เรื่อง "การสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมเรื่อง "การนิเทศ แบบคลินิก" สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา" และหนังสือเรื่อง "การนิเทศแบบคลินิก" ของ นิพนธ์ ไทยพานิช (2527 ก) ซึ่งได้กล่าวถึงการนิเทศแบบคลินิกอย่างละเอียด ลึกซึ้งมาก จากผลงานการศึกษาค้นคว้าและการเผยแพร่เกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก ดังกล่าว สังก อูทรานันท์ (2525: 63-64) สมาน อิศวภูมิ (2526: 3) และ นิพนธ์ ไทยพานิช (2527 ข: ไม่ปรากฏเลขหน้า) มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า หากนำเอาวิธีการนิเทศแบบคลินิกมาใช้ในประเทศไทยจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง และในปี พ.ศ. 2526-2527 ได้มีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิกใน ลักษณะการอบรมให้แก่บุคลากรในโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ระดับต่าง ๆ หลายครั้ง มีผู้ได้รับการอบรมไปแล้วประมาณ 1,000 คน (สมาน อิศวภูมิ 2527: สัมภาษณ์; นิพนธ์ ไทยพานิช 2527; สัมภาษณ์) นับว่า การนิเทศ แบบคลินิกได้รับความสนใจจากนักการศึกษาในประเทศไทยมาก แต่ก็ยังรับรองไม่ได้ว่า การนิเทศแบบนี้จะเป็นที่ยอมรับของครูประจำการ และใช้ได้ผลดีในประเทศไทย ดังนั้น การเผยแพร่และส่งเสริมการนิเทศแบบคลินิก ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวางแผนอย่างดี มีรูปแบบการเผยแพร่ที่เหมาะสมกับลักษณะสังคม เพื่อให้เกิดการยอมรับมาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต (internalization) และ ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม (สำลี ทองชีว 2526: 98)

ทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก ของบุคลากรในโรงเรียนและหน่วยงานที่มี หน้าที่ส่งเสริมและบริการทางวิชาการแก่โรงเรียน นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมี อิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการส่งเสริมการนิเทศแบบคลินิกในโรงเรียน อย่างมาก เพราะถ้าหากบุคลากรดังกล่าว มีทัศนคติที่ดีต่อการนิเทศแบบคลินิกแล้ว ก็จะทำให้ ความร่วมมือในการดำเนินงานดังกล่าว ทำให้การดำเนินงานดังกล่าวประสบความสำเร็จ ได้ง่ายขึ้น แต่ในทางตรงข้ามหากบุคลากรดังกล่าวมีทัศนคติไม่ดีต่อการนิเทศแบบคลินิกแล้ว บุคลากรดังกล่าวก็จะไม่ยอมรับ หรืออาจจะต่อต้านซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริม การนิเทศแบบคลินิกในโรงเรียนอย่างยิ่ง ดังนั้น เพื่อติดตามผลทางค่านทัศนคติของ การอบรมเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิกในประเทศไทย และเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานทางค่าน

ทัศนคติ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในการวางแผนและดำเนินงานส่งเสริมและ
เผยแพร่งานนิเทศแบบคลินิกในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงสมควร
วัดทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก ของผู้ที่ได้รับการอบรม เกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก
และศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติดังกล่าว ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการศึกษา
ของชาติให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวัดทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก ของผู้ที่ได้รับการอบรม
เกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่ส่งผล ต่อทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิกของผู้ที่ได้รับการ
อบรมเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้ จะศึกษาทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิกของผู้ที่ได้รับการอบรม
เกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก เฉพาะครู หัวหน้าหมวดวิชา ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน
ผู้บริหารโรงเรียน และศึกษานิเทศก์ ในโรงเรียนหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวง
ศึกษาธิการที่ได้รับการอบรมในปี พ.ศ. 2526 และ พ.ศ. 2527
2. ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรต้น ในการวิจัยนี้ ได้แก่ ภูมิหลัง สภาพ
การอบรม และระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก ของผู้ที่ได้รับการอบรม
เกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก ซึ่งมีองค์ประกอบของตัวแปรแต่ละด้านดังต่อไปนี้
  - ก) ตัวแปรด้านภูมิหลัง ประกอบด้วย เพศ อายุ ลักษณะงานในหน้าที่
ประสบการณ์ในการนิเทศ หน่วยงานระดับกรมที่สังกัด ความสมัครใจเข้ารับการอบรม
และความพึงพอใจในการประกอบอาชีพครู
  - ข) ตัวแปรด้านสภาพการอบรม ประกอบด้วย การจัดให้มีการอภิปราย
ร่วมกันระหว่างผู้เข้ารับการอบรม และความพึงพอใจต่อวิทยากรในการอบรมของผู้เข้า
รับการอบรม
  - ค) ตัวแปรด้านระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก ได้แก่
ระดับความรู้เกี่ยวกับความหมาย หลักการและธรรมชาติ และรูปแบบการจัดการนิเทศ

แบบคลินิก ตลอดจนแนวการนำเอากรณีศึกษาแบบคลินิกไปใช้ในโรงเรียน ซึ่งในการวิจัยนี้ไม่แยกศึกษาเป็นตัวอย่างย่อย แต่จะรวมกันเป็นตัวอย่างเพียง 1 ตัวอย่าง

3. ตัวอย่างตาม ใต้แก่ หัสนคติต่อกรณีศึกษาแบบคลินิก ของผู้ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยสร้างแบบวัดทัศนคติต่อกรณีศึกษาแบบคลินิกขึ้นเอง โดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานจากทฤษฎีทัศนคติของฟิชไบน์

2. หัสนคติต่อกรณีศึกษาแบบคลินิก เป็นทัศนคติต่อความถี่รวมยอดและหลักการพื้นฐานของกรณีศึกษาแบบคลินิก ไม่ใช่ทัศนคติต่อการปฏิบัติหรือพฤติกรรมกรณีศึกษาแบบคลินิก

3. ตัวอย่าง เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิกในการวิจัยนี้ ไม่รวมถึงภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นการติดตามผลการจัดอบรมเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก ทางด้านทัศนคติของผู้เข้ารับการอบรม

2. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนและดำเนินการส่งเสริมกรณีศึกษาแบบคลินิก ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริงในโรงเรียน

3. ใ้แบบวัดทัศนคติต่อกรณีศึกษาแบบคลินิก ซึ่งอาจนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อกรณีศึกษาแบบคลินิกในโอกาสต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การนิเทศแบบคลินิก หมายถึงกระบวนการสำหรับการสังเกตการสอนที่มีการดำเนินงานอย่างมีระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอน และพัฒนาวิชาชีพการสอนของครูด้วยหลักการที่ครูและผู้นิเทศจะร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด ในการสังเกตการสอน และการประเมินแนวการจัดการสอนเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน และขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้ครูสามารถนิเทศตนเองได้ในที่สุด ในการดำเนินงานนั้น

ครูและผู้นิเทศจะร่วมกันสร้างความสัมพันธ์ ความเชื่อมั่น ความจริงใจ และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ ยังมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย และยึดครูเป็นศูนย์กลาง ขณะเดียวกันก็ประสานประโยชน์ของครูและโรงเรียนเข้าด้วยกัน (นิพนธ์ ไทพานิช 2527 ก: 32-33)

2. ทศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก หมายถึงผลบวกของผลคูณระหว่างความน่าจะเป็นของความเชื่อเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก กับผลการประเมินค่าคุณลักษณะของความเชื่อเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิกนั้น ๆ จากแบบวัดทศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก ซึ่งแสดงโดยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ตามทฤษฎีทศนคติของพีชโบน ดังนี้

$$A_0 = \sum_{i=1}^n b_i e_i$$

เมื่อ A_0 หมายถึง ทศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก
 b_i หมายถึง ความน่าจะเป็นของความเชื่อเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิกที่ i
 e_i หมายถึง ค่าของคุณลักษณะของความเชื่อเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิกที่ i

3. ครู หมายถึงครูประจำการที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน

4. หัวหน้าหมวดวิชา หมายถึงครูที่ได้รับแต่งตั้ง หรือมอบหมายให้เป็นหัวหน้าของครูปฏิบัติการสอนในแต่ละหมวดวิชา หรือกลุ่มวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน

5. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึงผู้ที่ดำรงตำแหน่ง หรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ ของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

6. ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หมายถึงผู้ที่ดำรงตำแหน่ง หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

7. ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก หมายถึงความเข้าใจในความหมายของการนิเทศแบบคลินิก หลักการและธรรมชาติของการนิเทศแบบคลินิก

รูปแบบการจัดการนิเทศแบบคลินิก และแนวกรนำเอาการนิเทศแบบคลินิกไปใช้ในโรงเรียน ของผู้ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับกรนิเทศแบบคลินิก ซึ่งเป็นคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกรนิเทศแบบคลินิกของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างในการสร้างเครื่องมือในการวิจัยจากผู้ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับกรนิเทศแบบคลินิกทุกโครงการ โดยการสุ่มแบบ Simple Random Sampling จากโครงการละ 4-5 คน รวม 100 คน
2. เลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจากผู้ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับกรนิเทศแบบคลินิกทุกโครงการ โดยการสุ่มแบบ Proportional Stratified Random Sampling
3. สร้างเครื่องมือในการวิจัย จำนวน 4 ชุด คือ
  - ก) แบบสอบถามสภาพการอบรมเกี่ยวกับกรนิเทศแบบคลินิก
  - ข) แบบสอบถามสภาพภูมิหลังของผู้ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับกรนิเทศแบบคลินิก และสภาพการอบรมบางตัวแปรเกี่ยวกับกรนิเทศแบบคลินิก
  - ค) แบบวัดทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก
  - ง) แบบทดสอบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกรนิเทศแบบคลินิก
4. เก็บข้อมูลวิจัยทั้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ และเก็บด้วยตัวผู้วิจัยเองตามความเหมาะสม
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS -X เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้
  - ก) ตัดแปลงข้อมูลตัวแปรอิสระ ที่มีระดับการวัดเป็นกลุ่ม (Nominal) ให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)
  - ข) สร้างแผนภูมิฮิสโตแกรมความถี่ของคะแนนทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก
  - ค) คำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

ทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก ทั้งโดยส่วนรวมและจำแนกตามค่าตัวแปรด้านภูมิหลัง
สภาพการอบรมและระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก ของผู้ที่ได้รับ
การอบรมเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก และจำแนกตามโครงการหรือหน่วยงานที่จัดอบรม

ง) หากาคความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระ

จ) หากตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิก ของผู้ที่ได้รับ
การอบรมเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน
(Stepwise Multiple Regression Analysis)

6. เสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 เสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของ
การวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น ประโยชน์ของการวิจัย คำนิยาม
ที่ใช้ในการวิจัย และการดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอเสนอแนะ